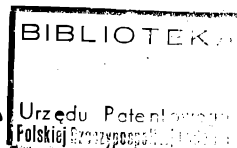

G026 27/24

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37978

Kl. 42 h, 22/01

Jan Lewandowski

Warszawa, Polska

Stereoskopowy wziernik lusterkowy

Udzielono patentu z mocą od dnia 25 czerwca 1954 r.

Przy oglądaniu dwóch zdjęć stereoskopowych, umieszczonych jedno nad drugim, można zastosować przesłonę, aby oko prawe nie widziało zdjęcia dolnego O_2 , a oko lewe — górnego O_1 oraz użyć lusterek, aby oba obrazy przenieść „optycznie” na wspólne pole obrazu stereoskopowego O_s .

Na fig. 1 przedstawiono działanie wziernika lusterkowego, na fig. 2 i 3 — oprawkę z lusterkami, a na fig. 4 — boczny widok wziernika.

Płaska oprawka 1 (fig. 3) nieprzepuszczająca i nieodbijająca obrazów, stanowi przesłonę, zaś lusterka L_1 i L_2 odgrywają rolę okienek (fig. 2, 3). Długość odsłoniętej powierzchni lusterek jest niejednakowa, ponieważ każdy obraz w swoim lusterku zajmuje inną długość, wskutek różnego nachylenia obu lusterek względem powierzchni obrazów.

Zamiast sztywnego układu, lusterka mogą być zamocowane na dwóch oprawkach nasadzonych na wspólnej osi, co umożliwia nachylenie lusterek pod dowolnym kątem.

Fig. 4 przedstawia boczny widok wziernika tego typu.

Ścianka oprawki 1 jest zagięta od przodu, aby przytrzymać oba lusterka i przesłonić je częściowo;

wstawki 3 zaklinowują lusterka L_1 i L_2 tak, aby ich płaszczyzny były nachylone pod określonymi kątami względem ścianki oprawki i względem siebie, przy czym skrócenie płaszczyzn lusterek zachodzi jedynie wokół podłużnej osi oprawki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Stereoskopowy wziernik lusterkowy stosowany do oglądania dwóch zdjęć stereoskopowych umieszczonych jedno nad drugim, znamieny tym, że posiada dwa lusterka (L_1 i L_2) o ograniczonym przez swój wymiar i brzegi oprawki polu, przy czym powierzchnie tych lusterek są skrócone względem siebie wokół podłużnej osi oprawki.
2. Stereoskopowy wziernik lusterkowy według zastr. 1, znamieny tym, że skrócenie może być stałe, a to wskutek zaklinowania (3) obu lusterek (L_1 i L_2) w pewnej oprawce (1) (fig. 3), bądź też kąt skrócenia może się zmieniać, jeżeli oprawki obu lusterek osadzi się na wspólnej osi, jedną obok drugiej (fig. 4).

Jan Lewandowski

